

Vi står med 68 mia. kr. i overskud, og vi står med en gruppe fattige, der fortsat bliver fattigere og fattigere. Der er en skævvridning i det her samfund, som Dansk Folkeparti simpelt hen ikke kan tale sig ud af.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt lige holde fast i det der med, om det er fornuftigt, når man har et stort overskud, så at begynde at bruge flere penge. Der har nærmest kørt en kampagne – nogle har endda brugt dagbladsannoncer – til at give indtryk af, at hvis ikke vi gør noget drastisk, så kaster vi regningen ind i børneværelset.

Vi har faktisk det udgangspunkt, at vi skal undgå at kaste den regning ind i børneværelset. Men det skal vi undgå at gøre på en måde, hvor vi ikke skærer drastisk ned i vores velfærdssamfund. Det er jo derfor, der er fornuft i at sige: Hvis man har et stort overskud, skal man så gå i gang med at bruge det, eller skal man betale af på den gæld, som de tidligere generationer af politikere har overladt til os? Der er der altså meget fornuft i, at vi sørger for at få betalt af på den gæld, så vi ikke kaster den gældsbyrde over på de næste generationer, altså over i børneværelset.

Jeg synes egentlig, at man burde anerkende den sammenhæng, men jeg skal ikke forlange alting herinde, og det vil man så ikke.

Med hensyn til det der med, om der bliver skåret ned på de mest udsatte, vil jeg sige, at det bliver der ikke. Vi bruger flere penge, og vi skal blive bedre til at bruge pengene rigtigt, for der kan sagtens være mennesker, der føler, at de tilbud, vi giver, f.eks. i forbindelse med at man skal have en behandlingsmulighed, når man er motiveret, ikke er gode nok, at systemet ikke fungerer godt nok; så selv om de er motiverede, er behandlingstilbuddet der ikke. Der er mange punkter, hvor vi skal blive bedre til at sikre de mest udsatte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den sidste spørger, der kan komme med spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl, bliver hr. Martin Lidegaard, og så er timen gået, når det spørgsmål er overstået.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror nok, vi er nogle hernede, der føler, at den sociale glorie, som Dansk Folkeparti så

ihærdigt forsøger at pudse, ser noget krakeleret ud. Skattestoppet er til ugunst for de fattige i det her samfund. Kontanthjælpsloftet er Dansk Folkeparti nu de eneste ud over regeringen der stædigt fastholder, hvor man bliver ved med at piske nogle mennesker, der i forvejen kryber hen ad gulvet. Boligydelsen lægger Dansk Folkeparti ryg til.

Så vil jeg gerne nævne en ting, som vi ikke har været inde på i dag, nemlig at Dansk Folkeparti jo er med til at give 500 mio. kr. til at ned-sætte taksterne på daginstitutionerne. Det er jo dejligt for de 75 pct. af de rigeste danskere, der får glæde af forslaget. Men dem, der ikke får glæde af forslaget, er de 25 pct. af forældrene, som har en friplads. Hvis man virkelig tog de sociale problemer i Danmark alvorligt, ville pengene så ikke være bedre givet ud, hvis man lavede en indsats for de socialt udsatte børn i daginstitutionerne, forbedrede kvaliteten ved at give kommunerne mulighed for virkelig at sætte ind der, hvor det batter noget i forhold til den negative sociale arv, nemlig i daginstitutionerne?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen vi prøver lige igen. Altså, de mennesker, som ikke kan komme i arbejde, fordi de er syge, fordi de er dårlige, fordi de er i en situation, der gør, at de i hvert fald p.t. eller måske endda permanent ikke kan komme i arbejde, skal hjælpes med nogle midler. Nogle af dem er kommet på førtidspension. Der gør vi det næste år, at vi giver dem en større kontant håndsrækning fra det offentlige Danmark; ved at afsætte det, der svarer til knap 1 mia. kr. mere næste år, sikrer vi nogle af dem, der er uden for arbejdsmarkedet, der er parkeret på en førtidspensionsordning, nogle flere penge at gøre godt med.

Kl. 12.05

For dem, der har mulighed for at tage et arbejde, altså dem, der er udsatte, fordi de ikke har et arbejde, men hvor hovedproblemet er, at de ikke har et arbejde, er løsningen, at de kommer ind på arbejdsmarkedet. Og der burde hr. Martin Lidegaard have det samme udgangspunkt som mig, hvis man skal tage det alvorligt, som der også tidligere i dag er radikale der har sagt, nemlig at vi nu burde have en historisk chance med lav ledighed, med flaskehalsproblemer nogle steder, til at sikre, at lige præcis de mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet, og at det er dér, fokus skal sættes.